

Pozdrav a introit:

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého slavme první adventní neděli. Vítám vás na shromáždění a zdravím vás slovem Písma:

Hledejte Hospodina, pokud může být nalezen. Vzývejte ho, pokud je blízko. Ať bezbožný opustí svou cestu a nepravý svá smýšlení a nechť se navrátí k Hospodinu. I slituje se nad ním, neboť jeho odpuštění je hojné. AMEN

♪ 158 Samému Bohu sláva, čest

Modlitba: Pane náš, plni očekávání jsme přišli do tohoto adventního shromáždění. Plní očekávání a zároveň plní svých starostí, svých bolestí, svých úzkostí – ať už pramení z nás samotných, ze životů lidí nám blízkých nebo z celkové situace v tomto městě, v tomto státě, na celém světě. Ty víš, jak často se trápíme a jak nám chybí víra, naděje a láska. Ale právě proto jsme dnes přišli, abychom očekávali – tvůj příchod, který je tak blízko, tvou pomoc, tvou radost, tvou naději, která by se prosadila vzdor všem našim pochybnostem a zazářila jako paprsek světla v našich životech. Prosíme, otevřej naše uši i srdce, abychom viděli tvou cestu a tvou pravdu i tam, kde se nám zdá všechno marné a beznadějně. Dej nám, abychom ve tvé síle dokázali jít ke všem podobně zkroušeným, jako jsme my sami, a přesto jim byli posly tvé naděje a radosti tvého přicházejícího panování.

Prosíme o požehnání pro toto a všechna shromáždění, která se dnes konají v tvém jménu. Tobě buď čest a chvála na věky věků.
AMEN

 1. čtení: *Mt 8,1-13*

♪ 261 Aj, čas vzácný přišel

Pozdrav před kázáním:

Není žádného odsouzení těm, kteří jsou v Kristu Ježíši.

Kázání:

 Text: Mt 8,7 *Řekl mu Ježíš: „Já přijdu a uzdravím ho.“*

Kázání: Sestry a bratři, milý sbore!

Křesťanská církev označila čtyři předvánoční neděle jako neděle adventní. V církevním roce mají připomínat událost, která změnila běh světa a osudy všech lidí. Ta událost v Betlémě dala světu Pána, jemuž se bude odpovídat, a dala Pána i každému člověku, mně i vám, i každému kdekoli. Svět nepatří sám sobě a my také nepatříme sami sobě. To je na jedné straně velmi potěšující, na druhé straně jsme tím Pánem pověřeni odpovědností, které nikdo neunikne. Velká útěcha a velká odpovědnost. Kdo advent Ježíše Krista přijímá jako útěchu, snaží se také nést danou odpovědnost. Biblicky řečeno: protože on přišel k nám a zamiloval si nás, i my jej chceme milovat. A řečeno civilněji: Ježíš Kristus a my jsme přátelé, důvěřujeme si a jsme tu jeden pro druhého.

Víme-li, že se stala veliká událost pro svět a pro každého člověka, často nám vytane na mysli: Čím to, že svět a tak mnoho lidí neberou tu událost na vědomí? Kolik je na světě lidí, kteří se trápí a cítí se opuštěni, bez Pána, a kolik je lidí, kteří se pyšní, že Pána nemají, že jsou pány sami sobě. Přesto jsou na světě mnozí, kteří si stejně jako my dnes, připomínají tu velkou událost a chválí za ni Pána Boha, který poslal svého jediného Syna, aby se ujal vlády nad světem a nad člověkem. I když se nám to někdy – třeba právě v naší době a při soudobých těžkostech – nezdá, je mnoho těch, kteří věří, že Pán přišel a znovu přijde. O jeho dvojím příchodu nás učí Písmo svaté.

Boží Syn přišel, narodil se v Betlémě, žil v Galileji, v Jeruzalémě byl ukřižován a vstal z mrtvých. Jeho druhý příchod bude příchodem v slávě. Tehdy jej poznají všichni, přátelé i nepřátelé. V této době, před jeho druhým příchodem, žijeme. V této době je třeba víry k poznání a uznání Kristova příchodu do našeho života. Potom až přijde v slávě, nebude třeba víry, budou stačit oči.

První příchod Kristův vyžaduje z naší strany víru. Kristus totiž přichází tajemně. Je pán, ale nepřichází jako páni tohoto světa.

Přichází jako ponížený služebník. Nevykřikuje, je tichý a nenápadný, a je laskavý. Miluje, nezatrácuje, neodsuzuje. Svou láskou se dotýká lidského srdce. Zastavuje se s jednotlivým, bezvýznamným člověkem. Podle toho se dává poznat. Nevnučuje se. Čeká, až bude poznán.

V přečteném oddíle Matoušova evangelia je dvojí příběh. Ježíš sestoupil z hory, kde kázal zástupům. Ty zástupy pak jdou za ním. A tu se stalo, co učinilo Ježíšův příchod pro jednoho člověka skutečným příchodem. Malomocný přišel a klaněl se jemu. Tak jedná víra. Ten, kdo věří, nečeká a nestojí v zástupu, nýbrž odváží se přistoupit před Ježíše s jakousi samozřejmostí, jako by Ježíš přišel jen kvůli němu. A co udělal Ježíš? Zastavil se, dotkl se ruky malomocného a očistil jej od jeho nemoci. Advent Kristův se stane příchodem, návštěvou u každého, kdo Ježíše zastaví a řekne mu, co ho trápí. A on se zastavit dá a dotkne se ho. To je advent. Ježíš tak jde stále dál, dalo by se říct – inkognito, nevykřikuje kdo je a jakou má moc. Čeká, až bude poznán. A to poznání je víra. Dosud je Pán Ježíš mezi námi přítomen. Stačí jít k němu, prosit a on otevře svou ruku, která je mocná a laskavá. Očistí každého, kdo k němu přijde.

Druhý příběh je podobný. Tentokrát přichází k Ježíši římský setník z Kafarnaum. Významný člen okupační moci, která pohrdala vším židovským. Jenže tento Říman je také člověk a má lidské srdce. Rozeznává v Ježíšovi Pána, jenž má moc. Moc, která je lidem ku pomoci a uzdravení. Tento setník z Kafarnaum je prvním svědectvím, že evangelium o příchodu Ježíše Krista do světa bude přijímáno i těmi, kdo na ně nebyli připraveni. Evangelium pak bylo kázáno pohanům a pohané je přijali.

Oba ty příběhy nás upozorňují na jednu věc: má-li advent být opravdu adventem, musí člověk k Ježíši přistoupit. V obou je zdůrazněn pohyb člověka k Ježíši. Ježíš sestoupil od Otce, opustil slávu, vzal na sebe naše člověčenství. A teď čeká na nás, abychom k němu přišli. Stejně jako malomocný, stejně jako římský setník. Je dobré si uvědomit, z jakých skupin oba přicházeli. Měli určitě silné zábrany. Neslušelo se totiž, aby malomocný opouštěl osamělý příbytek, v němž měl čekat na smrt. A pro setníka také nebylo

jednoduché přijít k Židovi Ježíšovi a oslovit ho jako Pána. Tyto zmíněné skutečnosti naznačují, že přistoupit k Ježíši, přijmout jeho advent a s ním i pomoc a nové nasměrování života, dokáže jen ten, kdo se nezalekne všelijakých zábran, které lidé mívají. Je toho mnoho, co může zadržet dnešního člověka, aby přistoupil k Ježíši: jakýsi stud, že by si člověk měl pomoci sám, že by si měl sám poradit se svým životem. Takový stud nejednoho člověka připraví o naději, která se v něm uchytila, když zaslechl, že je tu někdo větší a mocnější než my a je tu pro nás. K tomu studu se připojuje ohled na současné poměry: není totiž v módě jít za Ježíšem, žít uprostřed jeho lidu, není v módě věřit.

My však věříme, že Ježíš mezi námi je. Stále platí jeho slovo: Já přijdu a uzdravím tě. To slovo tu bylo dřív, než jsme se rozhodli za ním jít. A stále platí, že můžeme přistoupit, prosit a on uzdraví toho, kdo přijde. Je to veliké tajemství: Bohu se zalíbilo předem nám připravit cestu. A přece je člověku řečeno, že to je teď také jeho věc, o kterou musí stát celou svou bytostí, srdcem i myslí. Bůh udělal ten první krok, člověk má udělat ten druhý. Jde nakonec o jeho zdraví a jeho život.

O jaké zdraví a o jaký život? Přece ty, které dává Ježíš. Co on dává, nikdo jiný dát nemůže. On bere na sebe naše nemoci, bezmoci i viny, abychom nebyli na Božím soudu odsouzeni a nepropadli té druhé – věčné smrti.

Modlitba: Pomoz nám, Pane, abychom tvého obdarování s radostí užívali. Pomoz nám, abychom uměli o tvé laskavosti a moci dát vědět i druhým. Smiluj se nad námi, abychom tě chválili a oslavovali nyní i věčně. AMEN

♪ 678 Jeden Pán, jedna víra

Vysluhování Večeře Páně

♪ 177 Nuž Bohu děkujeme

Přímluvná modlitba:

Pane Ježíši Kriste, ty jsi přišel, abychom měli otevřenou cestu k životu věčnému. Děkujeme, že jsi nám to v tomto shromáždění

živě připomněl. Prosíme, ať dar pravdivého a osvobozeného života nepromarníme. V tvém jménu předkládáme i tyto prosby: Přimlouváme se, aby zvěst o tvém vykoupení zasáhla každou lidskou bytost.

Přimlouváme se za pokoj a mír mezi národy.

Přimlouváme se za tvůj lid, jeho jednotu v pravdě i solidaritě.

Přimlouváme se za mocné tohoto světa, za všechny, kdo rozhodují o lidských životech. Dej jim poznat vládu své milosti a spravedlnosti.

Přimlouváme se za lidi trpící a postižené i za ty, kdo jim v jejich utrpení slouží.

Přimlouváme se za chudé, opuštěné, zapomenuté a přehlížené.

Přimlouváme se za vězněné, pronásledované, odsouzené.

Přimlouváme se za ty, které tíží jejich vina a svědomí.

Přimlouváme se za ty, kdo ztratili někoho blízkého, za ty, které zaskočila smrt.

Společně k tobě ještě voláme: Otče náš... AMEN

Ohlášení:

- Po šesti týdnech se scházíme při bohoslužbách, kdy platí omezení pro shromažďování při bohoslužbách, v současné době je možná účast 20 osob.
- Vítáme mezi sebou bratra Michala Chalupskeho, kterého jsme zvolili a od úterý 1.12.2020 se stane farářem sboru.
- Dnešní sbírka je určena na seniorátní fond rychlé pomoci.
- Prosíme, abyste svými dary a platbou saláru pamatovali na potřeby sboru.
- Děkuji všem, kteří se zapojili svojí prací do úprav farního bytu. Práce bylo mnoho, ale díky ochotě mnoha členů sboru se vše podařilo včas připravit, aby se nový farář mohl nastěhovat.
- Z důvodu nouzového stavu (vyhlášen do 12.12.2020) sborový program v týdnu neprobíhá. K bohoslužbám se sejdeme opět za týden, dle platných opatření. Prosíme, sledujte webové stránky sboru pro aktuální informace. Bohoslužby budou současně také nadále v písemné formě vyvěšovány na webových stránkách sboru. Pokud máte někdo zájem o jejich vytištění, prosím zatelefonujte nebo napište.

- V případě dotazů a připomínek volejte kurátorovi Zdeňku Hojnému (604 185 740) případně sestře faráře Daniele Brodské (732 430 234).
- Narozeniny v příštím týdnu oslaví sestra Hana Pojezdná. Gratulujeme jí a přejeme jí boží požehnání.
- Dnes se loučíme ve funkci farářky se sestrou Danielou Brodskou, která v našem sboru od ledna pracovala na částečný úvazek do doby, než najdeme nového faráře. Děkujeme jí za její práci a máme radost, že zůstává členkou sboru a je ochotná v rámci svých možností a potřeb sboru vypomáhat.

Poslání: Iz 49,15-16

Cožpak může zapomenout žena na své pacholátko, neslitovat se nad synem vlastního života? I kdyby některé zapomněly, já na tebe nezapomenu. Hle, vyryl jsem si tě do dlaní, tvé hradby mám před sebou stále.

Požehnání: Áronské

At' Hospodin ti žehná a chrání tě, at' Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, at' Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem

AMEN

♪ 489 Tvé požehnání